

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 17056/2022
09.02.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Весне Станковић, Гордане Цакула и Бранислава Босилковића, чланова већа, у парници тужиоца „Електродистрибуција Србије“ ДОО Београд – Огранак "Електродистрибуција Зајечар", против тужених АА из ..., чији је пуномоћник Миле Петковић, адвокат из ..., и ББ из ..., чији је пуномоћник Милан Петковић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији туженог АА изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2083/22 од 07.07.2022. године, у седници већа одржаној дана 09.02.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог АА изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2083/22 од 07.07.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог АА изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2083/22 од 07.07.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Књажевцу П 428/19 од 14.04.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, те су тужени обавезани да тужиоцу на име стицања без основа неовлашћеним коришћењем електричне енергије солидарно исплате износ од 947.562,41 динар са законском затезном каматом од 18.11.2011. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка солидарно исплате износ од 112.550,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2083/22 од 07.07.2022. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе тужених, првостепена пресуда потврђена у ставу првом изреке у односу на главни дуг са законском затезном каматом од 06.09.2019. године до исплате, као и у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке, тако што је одбијен захтев тужиоца за исплату законске затезне камате на главни дуг од 18.11.2011. године закључно са 05.09.2019. године.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену тужени Драган Ристић благовремено је изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, у даљем тексту: ЗПП).

Чланом 404. ЗПП, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

У овој правној ствари правноснажном пресудом одлучено је о захтеву за исплату дуга по основу неовлашћене потрошње електричне енергије од стране тужених у пословном објекту која је власништво туженог АА, а који објекат је у периоду неовлашћеног коришћења користио тужени ББ, као власник СУР „ВВ“ Побијаном пресудом другостепени суд је одлучио уз примену материјалног права, које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоврсним захтевима, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. става 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је оценио да ревизија туженог Драгана Ристића није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради стицања без основа поднета је 05.09.2019. године. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде износи 947.562,41 динар.

Имајући у виду да се у овом случају ради о имовинскоправном спору који се односи на стицање без основа, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, то је Врховни касациони суд оценио да је ревизија туженог АА недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Марина Милановић**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић